

RUMMELANGE

LIVERDUIN

DEELNEMERS

Henk

Ludwig

Leo

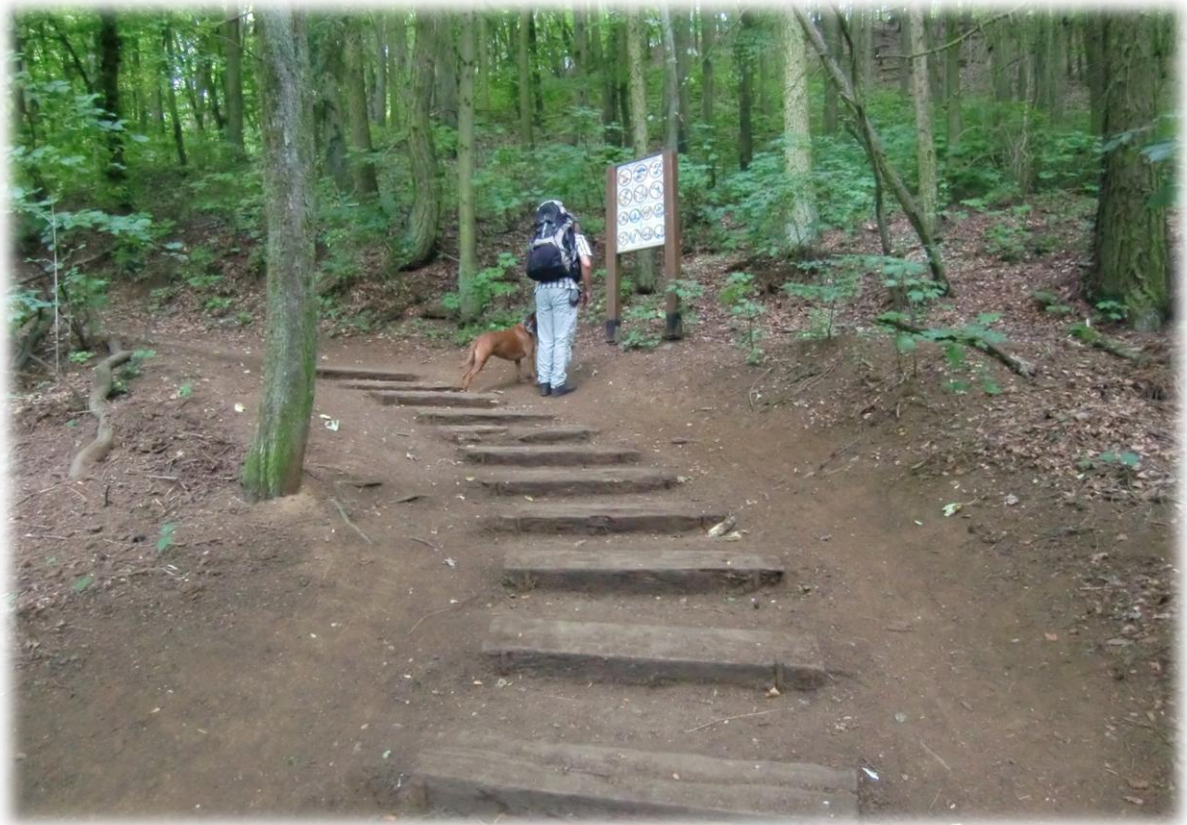

Aika

Woensdag 3 augustus 2011

- Van : Dudelange 413 m
- Naar : Bois de la Côte 432 m
- Afstand : 21 km
- Stijgen : 465 m
- Dalen : 324 m
- Duur : 6 uur

Met de trein zijn we tot in Dudelange gereden en vervolgens hebben we de GR 5 opgepikt in de buurt van Rumelange. Ludwig heeft dit stuk al gelopen maar Henk, die ook bezig is aan de GR 5, heeft dit stuk nog niet gelopen. Leo heeft nog geen enkel gedeelte van de GR 5 gelopen maar wil er wel eens kennis mee maken. Leo heeft tevens zijn trouwe hond Aika mee genomen. Het weer zit goed, de zon schijnt af en toe maar de bewolking overweegt.

Dudelange ligt op de grens Luxemburg en Frankrijk. We gaan door het natuurgebied “Haard”. Enkele decennia geleden was er hier nog mijnbouw van ijzererts. De mijnbouw en de staalfabrieken hebben zeker hun stempel gedrukt op het landschap. Maar stilaan krijgt de natuur terug de bovenhand.

Leo, jij hebt zo'n ontzettend aardige en lieve hond. Zo zou ik er ook wel een willen hebben. Verkoop je mij hem niet?

Allée, omdat je het zo schoon vraagt. Je mag hem hebben. Ik was toch al zinnens om er een andere te kopen.

We overnachten in het “Bois de la Côte “ naast de refuge/chalet “Virginie Ritter” die uitgebaat wordt door de club “Vosgien”. De chalet zelf is gesloten maar rond de chalet is er ruimte zat om onze tentjes te plaatsen. Ludwig plaatst zijn tentje onder een afdak en Henk en Leo plaatsen hun tentje in het gras. De tentjes staan nog maar pas opgesteld als het hevig begint te regenen. We koken een kleinigheidje en gaan dan slapen.

Donderdag 4 augustus 2011

- Van : Bois de la Côte 432 m
- Naar : Rombas 300 m
- Afstand : 35 km
- Stijgen : 613 m
- Dalen : 799 m
- Duur : 13 uur

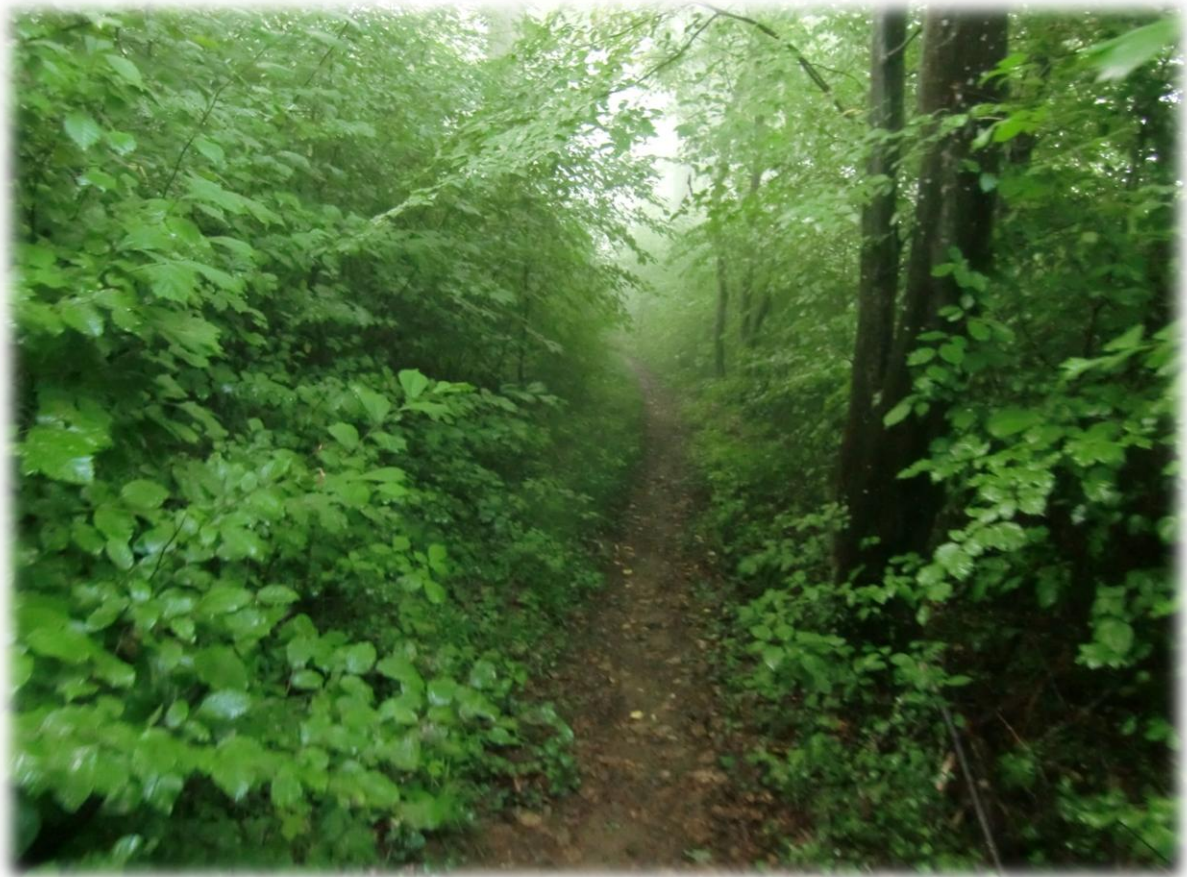

Rond 06.30 uur zijn we met zijn allen al terug op pad. Even later zien we het eerste wild van de tocht. Een dode gestroopte vos. Hij ligt midden op de weg en het strop zit nog rond zijn nek. Vermoedelijk is deze vos het slachtoffer geworden van een een jager. De vos is een van de grootste roofdieren die nog vrij rond lopen in de Benelux. De natuurlijke vijanden van de vos zijn de wolf en de lynckx maar deze beide roofdieren komen niet meer voor in de Benelux. De vos is niet geliefd omdat hij soms meer dieren doodt dan dat hij nodig heeft voor zijn voedselvoorziening.

Onderweg komen we veel bunkers tegen die tijdens de oorlog aangelegd werden om de soldaten tegen bombardementen te beschermen. Deze bunkers geraken stilaan in verval en dienen nu meestal voor huisvesting van allerlei dieren. Henk heeft een bunker bezocht en zo te zien heeft hij er een trauma aan overgehouden.

Deze poort, die altijd gesloten dient te blijven, geeft toegang tot een weg die onder de autosnelweg loopt. De autosnelwegen in Frankrijk zijn overal omheind met een afrastering om te voorkomen dat (wilde) dieren het wegdek zouden betreden.

Het is terug zwaar bewolkt en soms zitten we in de mist. Meestal houden we de regenhoes over de rugzak om deze droog te houden als we onder of tussen gebladerte moeten stappen. We houden even halt aan de Mariagrot van Algrange. De grot is gebouwd aan een verlaten mijngang.

Her en der oude mijnwagentjes omgetoverd tot herdenkingsmonument of bloembak. Het zijn de stille getuigen van de verdwenen bedrijvigheid en de noeste arbeid van de mijnwerkers.

We komen in het dorpje “Neufchef”. Deze naam werd ooit toegekend aan het dorp toen er nog maar 9 huizen stonden. En in die tijd woonde er in ieder huis één chef, vandaar de naam. Momenteel wonen er echter zowat 2.500 mensen in het dorp.

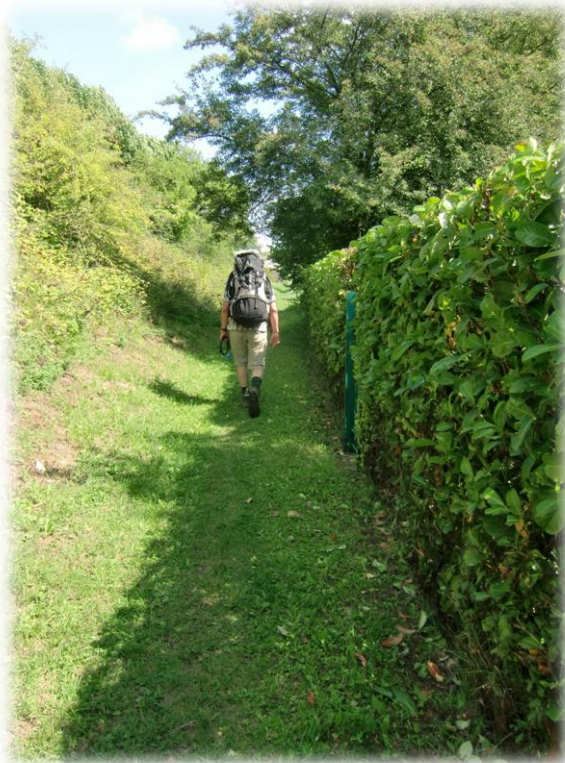
Onderweg komen we een kleine ringslang tegen. Ze is snel en probeert om weg te glippen. Met onze wandelstok proberen we om de slang wat op het pad te houden zodat we er een foto kunnen van nemen. Na haar enkele malen terug gedrongen te hebben verandert de slang van tactiek en rolt ze zich op tot een balletje. De ringslang wordt gekenmerkt door een gele ring juist achter de kop. De slang kan tot 2 meter lang worden en leeft voornamelijk in en langs de rand van het water. Het is eigenlijk een waterslang. Ze is niet giftig en wordt beschermd.

Zou ik er nu
inspringen of niet?

We komen aan de 'l Orne. Met het blote oog zien we met ganse scholen forel. Menig visser zal hier wel aan zijn trekken komen.

We overnachten aan de vijvers van Rombas in het Bois Saint-Paul. Van aan de Luxemburgse-Franse grens, is er langsheen de GR 5 pas een camping in Liverdun. Daar we maar tot in Liverdun gaan kunnen we dan ook maar pas op ons eindpunt gebruik maken van een camping.

Vrijdag 5 augustus 2011

- Van : Rombas 300 m
- Naar : Vaux 230 m
- Afstand : 35 km
- Stijgen : 846 m
- Dalen : 834 m
- Duur : 12 uur

Van aan de vijvers is het meteen stijl klimmen door het bos. We komen aan de Drince toren. Het is een hoge uitzichttoren die we uiteraard beklimmen. 121 treden telt deze toren. Van daaruit heeft men een prachtig uitzicht op de gehele omgeving. We kunnen ook de plaats zien waar afgelopen nacht onze tentjes gestaan hebben. Het is nog vroeg in de ochtend en er hangt nog wat mist die het uitzicht in de verte wat beperkt. In normale omstandigheden echter kan men de Maasvlakte in de Belgische Ardennen zien alsook de kathedraal van Metz. De toren heeft een stalen structuur en is 24 meter hoog. De oorspronkelijke toren werd door de Vogezenclub in 1900 geplaatst. Deze toren was vervaardigd uit hout en was 25 meter hoog. Tijdens de Eerste Wereldoorlog werd de toren echter in brand gestoken door de Duitsers om strategische redenen. In 1929 kreeg de Vogezenclub een schadevergoeding van 11.000 FF waarmee ze de huidige toren opgetrokken hebben.

In de buurt van Font Saint-Martin volgen we lange tijd een Romeinse heerweg waar sporen van menselijke bewoning werd gevonden die terug gaan tot 15.000 jaar voor onze tijdrekening.

Het is pruimentijd en onderweg komen we heel wat pruimenbomen tegen die in het wild staan. Menig pruimpje verdwijnt dan ook in onze mond. Het zijn vooral blauwe rassen die we tegen komen maar ook wel gele mirabellen.

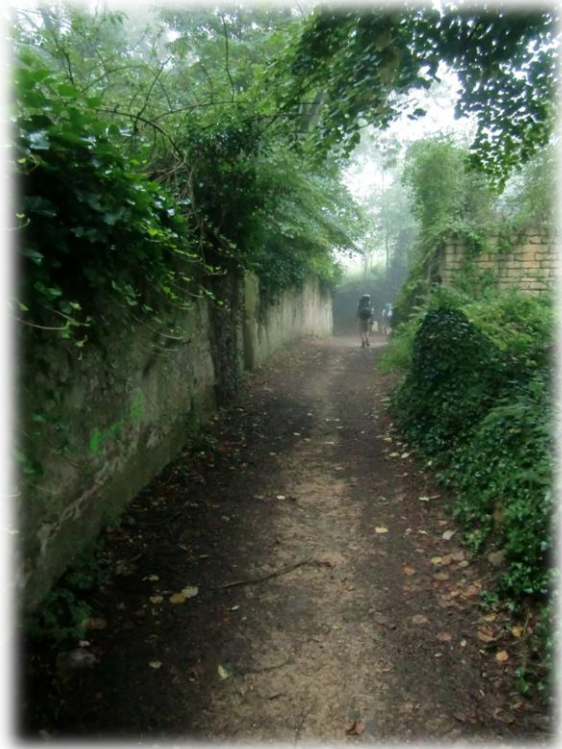

Dit aquaduct werd aan het einde van de eerste eeuw aangelegd. Het vervoerde water over een afstand van 22 km van de bronnen in de Gorze naar Metz. De overspanning van de Moezel zelf lag zowat 25 meter boven de rivier. In totaal bleven 17 pilaren van de naar schatting 115 à 120 originele bogen bewaard. Momenteel heeft men al de restanten van dit aquaduct ingepakt om het verval tegen te gaan.

Aan de kerk van Saulny laten we onze spullen drogen en rusten we wat. Plots komt er echter een hevige regenvlaag onze werkzaamheden verstoren. Gelukkig was alles zo goed als droog.

Het zit ons vandaag niet mee. Af en toe krijgen we regen op ons dak. Daar waar we kunnen gaan we even schuilen voor de regen.

Het is duidelijk te zien dat Leo en Aika familie zijn van elkaar. Let maar eens op de gelaatsrekken.....

De oude brug bij Moulins-lés-Metz. Vroeger vloeide hier het water van de Moezel.

Iets voor het dorpje “Vaux” zien we een man mirabellen plukken. De mirabellen zelf interesseren ons niet maar de plaats waar de pruimenbomen staan is vlak en het gras is er kort gemaaid. Leo vraagt dan ook de toestemming of we er mogen bivakkeren wat geen enkel probleem blijkt te zijn. Van de mirabellen maakt deze brave man een sterk drankje. De man ziet dat onze nieuwsgierigheid gewekt is en stelt voor om ons een half litertje te verkopen. Even later komt deze man terug met het drankje. Het is een sterk maar smakelijk drankje.

Zaterdag 6 augustus 2011

- Van : Vaux 230 m
- Naar : Bayonville-sur-Mad 215 m
- Afstand : 26 km
- Stijgen : 801 m
- Dalen : 697 m
- Duur : 12 uur

Als we 's morgens opstaan is het terug wat mistig. Het flesje sterke drank hebben we niet opgekregen. We laten de (zware glazen) fles met het restje achter op het grasveldje. Dit was trouwens ook zo afgesproken met de eigenaar van het grasveldje.

We komen in de buurt van Metz maar de stad zelf doen we niet aan. Metz was een belangrijke plaats in de Romeinse beschaving. In de middeleeuwen had Metz het zwaar te verduren onder de terreur van vreemde krijgsbenden. Metz werd ook tweemaal bezet door de Duitsers (1870-1918 en 1940 – 1945).

We gaan nu door het Regionaal Natuurpark van Lotharingen. Een legende wil dat Saint-Clement aan het einde van zijn lange reis om Metz te evangeliseren, uiteindelijk de stad in zicht kreeg en op zijn knieën viel op een rotsblok, waarop de indruk bewaard bleef. Leo is naarstig op zoek geweest naar deze steen/rotsblok maar heeft hem niet gevonden.

Kom hondje. Blijf maar dicht bij mij dat ge niet verloren loopt in de mist.

Henk en Aika zijn onafscheidelijk. Ze zoeken steeds elkaars gezelschap op.

We komen in Gorze dat sedert mensengeheugen bekend is om zijn Romeinse bron die al meer dan 2.000 jaar geëxploiteerd wordt. De Benedictijnenabdij (zie achtergrond foto) kreeg een gulle gift van Godfried van Bouillon in 1096 juist voor hij op kruistocht vertrok.

